

ת"פ 18681/11/20 - מדינת ישראל נגד סעיד גודה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 18681-11-20 מדינת ישראל נ' גודה

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן
	נגד
	סעיד גודה באמצעות ב"כ
	עו"ד רועי שרמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירת כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי **סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל")**, ובביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי **סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")**.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 05/11/20 בשעה 23:51 או בסמוך לכך, שהה הנאשם בדירה בשדרות גת 66/6 בקרית גת, וזאת מבלי שיש ברשותו אישור שהייה או כניסה כדין לישראל. כמו כן, כששוטרים הגיעו למקום, התחבא הנאשם בארון בגדים בחדר השינה וזאת בכוונה להפריע להם במילוי תפקידם.

2. במועד הדיון אשר התקיים לפניי ביום 21/12/21 עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, להפעיל במצטבר מאסר מותנה אשר תלוי ועומד כנגדו, להפעיל התחייבות, וכן להטיל עליו מאסר על תנאי נוסף, קנס והתחייבות.

כמו כן, טענה כי המסמכים אשר מבקש הנאשם להציג לבית המשפט אינם מעלים כי לנאשם היה אישור לשהות בישראל.

במעמד זה הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב **(ת/3)**, גיליון רישום פלילי של הנאשם **(ת/1)**, וגזר הדין בת"פ **56865-08-16 (ת/2)** ממנו עולה כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה.

בטיעוניה בכתב הפנתה ב"כ המאשימה לערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, טענה למתחם עבירה הנע בין עונש מאסר מותנה ועד ל-5 חודשי מאסר בפועל, והפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה. כמו כן, טענה כי חומרה יתרה יש לראות מכך שהנאשם הוסיף חטא על פשע ואף ביצע עבירה נלווית של הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידם.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני, כמפורט לעיל, לצד הטלת מאסר מותנה

עמוד 1

מרתיע. כמו כן, טענה כי בשל המניע הכלכלי שעומד בבסיס ביצוע עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק - על הקנס שיש להטיל על הנאשם להיות בשווי אלפי שקלים, וזאת על מנת לפגוע בכדאיות ביצוע עבירה זו.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי בהתאם לסעיפים **55 ו-56 לחוק העונשין**, אין מקום להאריך התנאי בעניינו של הנאשם, וזאת בהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות חריגה בעניינו מהכלל לפיו יש להפעיל עונש מאסר מותנה כנגד מי שהורשע במהלך תקופת התנאי.

3. ב"כ הנאשם עתר להארכת המאסר המותנה בעניינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לכך שהנאשם חסך זמן שיפוטי רב והודה בהזדמנות הראשונה, וטען כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות חריגה מהמתחם בעניינו והארכת המאסר המותנה. טענתו זו ביקש ב"כ הנאשם לבסס הן על מצבו האישי של הנאשם, אשר כיום נשוי לישראלית ואב לילדה בת שנתיים והשניים מצפים לילד נוסף, וכן לאור העובדה שהוגשה בעניינו בקשה להכרה כמאויים אשר טרם ניתנה בה החלטה סופית, כפי שיפורט בהמשך. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם חזר לרשות הפלשתינית לאחר שחרורו ממעצר בתיק זה, ביום 11/11/20, וזאת מאחר ולא רצה להמשיך לשהות בישראל שלא כחוק ובהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי אשר הורה כי יחזור לשטחי הרשות.

ב"כ הנאשם צרף 2 מכתבים בעניינו של הנאשם מרכזת ועדת המאוימים (**נ1(א) ו-ב**)) מהם עולה כי הנאשם זומן לתחקור ביום 17/08/21, וכן כי ניתן לנאשם סעד זמני, למשך חודש ימים ועד ליום 17/09/21 לשהות בישראל. ב"כ הנאשם הצהיר במועד הדיון כי אישור זה הוארך, אך לא היה בידיו מסמך שיאשר הנטען.

עוד צרף ב"כ הנאשם 2 תמונות (**נ2(א) ו-ב**)) וכן את טופס הבקשה להכרה כמאויים (**נ3**), אשר לטענתו מבססים טענתו לפיה הנאשם מואשם על ידי הרשות הפלשתינית והחמאס בבגידה ושיתוף פעולה עם השב"כ, ואף ברצח של שוטר מהמשטרה הפלשתינית, אשר הובילו לגזר דין מוות בעניינו שניתן ביום 29/10/20 ואשר ממנו ניצל בדרך נס ביום 12/11/20, וברח לישראל ביום 14/11/20.

יוער כי בטופס בקשה זה, אשר התצהיר שמצורף לו מעיד כי נכתב ביום 18/11/20, מצוין כי הנאשם רווק ולא מצוינים פרטי בת זוג - וזאת בשונה מהנטען לפניי.

בת זוגו של הנאשם טענה במועד הטיעונים לעונש כי הנאשם נתפס בביתה, וכי בניגוד לעבר, כיום מנסה לעלות על דרך המלך, עוזר ותומך בגידול בתם המשותפת.

4. לאור המפורט קבעתי כי ב"כ המאשימה תגיש עמדתה ביחס לטענות ב"כ הנאשם, וזאת לאחר ברור מסודר מול כוחות הביטחון ובתוך 14 יום. כמו כן, בשים לב למפורט, הורתי על איסור פרסום כל פרט מפרוטוקול הדיון.

מתגובת ב"כ המאשימה מיום 05/01/22 עולה כי לאחר ברור מול ועדת המאוימים, תשובת הוועדה לעניין טענות

המאיומות של הנאשם הייתה כי: "הנ"ל מוכר לוועדה אך לא מאושר וועדה. לא זכאי להיתרים מטעם וועדת המאיומים".

כמו כן, ביום 13/01/21 הוסיפה ב"כ המאשימה כי הנאשם פנה לראשונה לוועדה ביום 09/12/20, וכי נמצא בהליך משפטי מול הוועדה.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, במידה ונקבע כי אין מקום לחורג ממתחם העונש, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

6. במקרה זה מדובר באירוע אחד, ומשכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק הוא זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, לצורך שמירה על בטחון המדינה והציבור. כמו כן, הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו הם השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ואפשרו חופש הפעולה לעובדי הציבור.

9. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הנמוך, וזאת בשים לב למקום הימצאות הנאשם בעת שנתפס, לסוג ההפרעה לשוטר, ולכך שלא עולה מעובדות כתב האישום כי קיים מניע בטחוני לביצוע עבירת הכניסה לישראל שלא כדין.

10. עיון בפסיקה מעלה כי כבר ברע"פ 3173/09 פראגין נגד מדינת ישראל (05/05/09) הובהר כי: "בשהייה שניה שלא כדין העונש הראוי הוא מאסר בפועל, לשם הרתעה, ואורכו צריך להיגזר מנסיבות המקרה והנאשם, כך שיחוש שהדבר אינו כדאי ועם זאת, יובאו בחשבון נסיבות המצוקה. ברי כי עבירות נלוות יאריכו את תקופת המאסר בהתאם לחומרתן, ולמשל במקרה של זיוף או התחזות אין כל מניעה מתחילה מהטלת מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, של חודשים ממושכים, וכן מאסר על תנאי וקנס... פשיטא כי איננו עוסקים כאן בעבירות ביטחוניות, שהענישה לגביהן היא בסדרי גודל אחרים. כללם של דברים לגבי שוהים בלתי חוקיים: יפה לענייננו גישה הדרגתית, תוך מתן סיכוי ל"הפקת לקחים", מן הקל אל הכבד ואל הכבד ממנו, לפי הנסיבות".

11. ברע"פ 3677/13 אלהרוש נגד מדינת ישראל (08/12/14) (להלן: "רע"פ אלהרוש") קבע בית המשפט כי מתחם הענישה בגין עבירת שב"ח לצרכי פרנסה ובהיעדר עבירות נלוות נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל אשר יכללו אף את תקופת המאסר מותנה, וכן קנס בגובה של עד 2,000 ₪.

אולם **רע"פ 3242/13 ג'ראדא נגד מדינת ישראל (09/12/14)** רלוונטי יותר לעניינו, וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, כפי שיפורט.

ברע"פ זה התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בגין עבירת כניסה לישראל שלא כדין והכשלת שוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום האריך התנאי אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם, בעל עבר פלילי של 2 כניסות לישראל שלא כדין אשר היה נשוי ליהודייה ואב ל-5 ילדים, וזאת מאחר ונכנס לישראל אך בכדי להתאחד עם משפחתו. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בחופף להפעלת המאסר על תנאי בן 6 החודשים. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש ההולם במקרים מסוג זה, בהם הכניסה לישראל נובעת מרצון להתאחד עם המשפחה, נע בין אי השתתת מאסר להשתתת עד חודשיים, בפועל או על תנאי, וקנס בסך 2,500 ₪ לכל היותר. במקרה זה הורה בית המשפט העליון על הארכת המאסר המותנה והטלת קנס בסך 500 ₪.

12. עוד נקבע ברע"פ אלהרוש כי עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שהייה בלתי חוקית בישראל, יהווה שיקול בתוככי המתחם. כמו כן, נקבע כי שיקולי הרתעת היחיד יש לשקול רק במקרים בהם מדובר בנאשמים רצידיביסטיים או נאשמים שביצעו עבירות נלוות.

עם זאת, באשר למקום בו צריך ליתן ביטוי לעובדה כי הנאשם ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, **ברע"פ 328/10 פלוני נגד מדינת ישראל (07/06/20)** נקבע כי זה יהיה "חלק מהנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יש באלו כדי להשליך על מתחם העונש ההולם", וזאת מאחר והעבירה בוצעה "בנסיבות של רמיסת תמרורי אזהרה שעמדו בפני העבריין".

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין ביצוע עבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו מעלה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות (ראו לדוגמה רע"פ 3208/15 הקרי נגד מדינת ישראל (11/05/15)).

מאחר ועבירה זו אף נבלעת בתוך עבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, בשים לב לאופי ההפרעה, כמפורט, וכן מאחר וב"כ המאשימה לא התייחסה בטיעוניה למתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירה זו, למעט היותה נלווית לעבירת הכניסה לישראל ומחמירה נסיבות ביצועה - לא מצאתי כי יש צורך להרחיב בנקודה זו.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירות, הן בשל הצורך לתכנן את אופן הכניסה לישראל והן את ההסתתרות מפני השוטרים. כמו כן, יש לתת את הדעת לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

לעניין זה, בשים לב לעובדה כי לא הומצא לי כל מסמך מטעם ב"כ הנאשם המעיד על היות הנאשם מאוים, למעט גרסת

הנאשם עצמו לעניין זה, ובשים לב לתוצאות הברור אשר ערכה ב"כ המאשימה מול ועדת המאוימים והחלטת הוועדה, כמפורט - אני דוחה טענת ב"כ הנאשם לפיה הנאשם נכנס לישראל שלא כדין בשל סיבה זו.

עם זאת, יש ליתן משקל לכך שהנאשם נכנס לישראל כאשר לפי הגרסה אשר מסר בבית המשפט, בשונה מאשר נטען בבקשה אשר הוגשה לוועדת המאוימים, כאמור, הוא נשוי לישראלית ואב לילדה בת שנתיים המתגוררות בישראל.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי בשים לב לכלל השיקולים הרלוונטיים במקרה זה, כמפורט לעיל, **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד ל-4 חודשי מאסר בפועל.

16. במקרה דנן, כמפורט לעיל, לא מצאתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה **(סעיף 40 יא').**

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובבני משפחתו** - אין מחלוקת כי הטלת עונש מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, תפגע בנאשם, בבת זוגו ובבתו הקטינה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**- הנאשם הודה כאמור במיוחס לו ואף חזר לשטחי הרשות לאחר ששוחרר על ידי בית המשפט המחוזי.

ג. **נסיבות חייו של הנאשם** - כמפורט לעיל, לטענת הנאשם הוא אב לילדה בת שנתיים המתגוררת עם בת זוגו בישראל.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - מת/1** עולה כי ביום 01/07/17 הורשע הנאשם בגין ביצוע 2 עבירות התפרצות לבית מגורים בצוותא חדא, 2 עבירות הסגת גבול, 3 עבירות גניבה, עבירת כניסה לישראל שלא כחוק, עבירת גניבה בצוותא חדא, ועבירת ניסיון התפרצות לבית מגורים - וזאת במסגרת 4 אישומים שונים.

עיון **בת/2** מעלה כי בית המשפט התחשב באותה העת, בין היתר, במצוקתם הכלכלית של הנאשם והאחרים ונסיבות חייהם ובגילם הצעיר באותה העת, ולאור האמור הטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים לבל יעבור עבירות מסוג רכוש, וכן מאסר מותנה למשך חודשיים לבל יעבור עבירה לפי **סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל**. כמו כן, הטיל בית המשפט על הנאשם פיצוי בסך 3,000 ₪, וכן התחייבות כספית בסך 10,000 ₪, אולם זאת אך בגין ביצוע עבירות רכוש ולא בגין ביצוע עבירת כניסה לישראל שלא כחוק.

עוד עולה **מת/1** כי ערעורו של הנאשם על גזר דין זה - נדחה.

בשים לב לאמור, אני דוחה עתירת ב"כ המאשימה להפעלת התחייבות במסגרת תיק זה.

18. במקרה זה אף יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** וזאת בשל העובדה שהנאשם שב לבצע עבירת כניסה לישראל שלא כדין, וזאת על אף מאסר מותנה שהוטל עליו בגין ביצוע עבירה זו ולאחר שבית המשפט כבר התחשב בנסיבות חייו והקל עונשו בעבר.

לאור החלטת ועדת המאוימים, כמפורט לעיל, אשר דחתה טענות הנאשם באשר לעילה בגינה נכנס לישראל, פעם נוספת, ובגינה קיימת עילת מאוימות בעניינו - אני דוחה כאמור טענת ב"כ הנאשם לפיה יש להקל משמעותית עם הנאשם בעת גזירת דינו.

19. באיזון בין השיקולים השונים, כאשר לקחתי בחשבון את לקיחת האחריות מצד הנאשם ונסיבותיו האישיות, אל מול עברו הפלילי והעובדה כי ביצע את העבירות כאשר תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה, באתי לכלל מסקנה כי יש להטיל עליו ענישה ברף הבינוני של המתחם.

20. לעניין האפשרות להאריך התנאי חלף הפעלתו, **סעיף 56(א) לחוק העונשין** מאפשר לבית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי **"אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי"**.

ברע"פ 7391/08 **מחאג'נה נגד מדינת ישראל (14/09/09)** נקבע, בין היתר, כך:

"אין צריך לומר, כי חזרה על מעשי עבירה דומים על חוק הכניסה לישראל פעם אחר פעם מצדיקה החמרת-יתר עם הנאשם. קיומו של מאסר מותנה שלא הועיל להרתיע את הנאשם מהווה אף הוא עילה להחמרה... שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה..."

בעפ"ג **57657-03-17 מדינת ישראל נגד נזאל (30/03/17)** הודגש כי **"...הפסיקה חזרה וקבעה כי מאסר מותנה מהווה מנגנון הרתעתי שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים וכי כאשר אותו מנגנון אינו מצליח למנוע את החזרה על העבירות - ככלל יש להפעיל במלואו את הרכיב העונשי של המאסר המותנה... במקרה הנוכחי ומבלי להמעיט במשקל שיש לתת לנסיבות האישיות של המשיב - לא שוכנענו כי המדובר במצבים אשר בהם מוצדק לתת למשיב הזדמנות נוספת ולהימנע מהפעלת המאסר על תנאי ובמיוחד כאשר לא הונחו נתונים אשר יכולים ללמד על כך שהמשיב הפנים את משמעות ההתנהגות הפלילית"**.

עיינתי בפסקי הדין שצרך ב"כ הנאשם באשר לאפשרות הארכת התנאי ושוכנעתי כי אין ללמוד ממקרים אלה למקרה המונח לפניי.

ראשית, הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם כולה מערכאות מקבילות, ועל כן אינה מחייבת או מנחה בית משפט זה. מה גם שמרבית גזרי הדין אליהם הפנה ואשר הורו על הארכת המאסר המותנה, עשו זאת בשל מצב רפואי מורכב של הנאשמים (ראו: ת"פ 69609-07-19, ת"פ 29884-07-14, ת"פ 18795-06-20, ת"פ 46604-11-18 ות"פ 6871-10-20). פסקי הדין הנוספים אליהם הפנה, ת"פ 42400-08-17 ות"פ 28915-01-19, הקלו עם הנאשמים מסיבות שונות אף הן, ובין היתר בשל נסיבות חיים מורכבות ואורך המאסר המותנה אשר היה בר הפעלה, בהתאמה.

במקרה המונח לפניי, על אף המפורט לעיל לעניין טענת הנאשם, לא מצאתי שקיימות נסיבות חריגות אשר בגינן לא יהיה צודק להפעיל את המאסר המותנה, ומשכך אני מורה על הפעלת המאסר המותנה אשר תלוי ועומד כנגד הנאשם. עם זאת, לאור העובדה כי הנאשם, לטענתו, נשוי ואב לילדה בת שנתיים, ואף מצפה לילד נוסף, שוכנעתי כי ניתן להורות על ריצוי המאסר המותנה בחופף למאסר אשר יוטל על הנאשם.

21. טרם סיום אצין כי ביום 02/02/22 הוגשה לתיק בית המשפט החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 28/12/21 לפיה ניתן צו ביניים שימנע הרחקתו של הנאשם מישראל עד למתן החלטה אחרת, בכפוף לשיקולי ביטחון. עם זאת, מאחר שמדובר בצו אשר ניתן בשל היעדר תגובה ואין בו קבלה פוזיטיבית של טענות הנאשם - אין בהחלטה זו כדי לשנות תוצאות גזר הדין.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1.** חודשיים מאסר בפועל.
- 2.** הפעלת 2 חודשי מאסר מותנה אשר הוטל במסגרת ת"פ 56865-08-16, וזאת בחופף למאסר בפועל אשר הוטל עליו, ובניכוי ימי מעצרו.
- 3.** 2 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.
- 4.** התחייבות בסך 1500 ₪ שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' אדר א' תשפ"ב, 08 פברואר 2022, בנוכחות הצדדים.